

Květinové pohádky

Bledule a fialka

Jaro je velký budík. Zazvoní a všechno živé probudí.

„Vstávat a stavět hnízda!“ nařídí ptáčkům.

„Vstávat! Vytřepat bílé peřiny – obléknout barevné!“ poručí rostlinám. A svět rozkvetne. Nejdřív vytáhne své zelené pastelky. To však sluníčku nestačí. Protře si oči a pošle duhu malovat všemi barvami.

Potom jaro luskně prsty a narodí se květinové víly. Někdy jen jedna, někdy je jich plná květinová louka.

Tentokrát se na koberci z bledulí objevila víla Bledulka. Roztočila sukýnku a trsy bílých zvonků rozkvetly široko daleko.

Sluníčko zatleskalo a znovu luskně prsty. V trávě zívla a protáhla se další maličká víla – pro změnu fialová. Zamávala slunci a z její roztočené sukyně se rozlétla nádherná vůně.

„Ahoj Fialko,“ zamávala na ni Bledulka, „máš nádhernou barvu šatů.“

„Já vím!“ spokojeně načechrala své oblečení víla. „Jmenuji se Viola. Všimla sis, jak moje fialky příjemně voní?“

„Ano. V trávě moc vidět nejsou, ale voní nádherně.“

„Náhodou vidět jsou,“ odsekla Violka dotčeně. „Mají mnohem hezčí barvu než ty. Jen se na sebe podívej. Úplná bledule. Nic než bílá, zelená a zase bílá.“

Bledulka zesmutněla „Podívej se pořádně. Na zvoncích mám drobné žluté flíčky.“

„Zdálky nejsou vidět,“ pokrčila Violka rameny. „Pro mě jsi a vždycky budeš bledule. Nejhezčí barva na světě je fialová.“

Je nad slunce jasnější, že každá víla nejvíc miluje barvu své květiny. Bledulka si až do téhle chvíle také myslela, že nejhezčí je právě bílá. Ale teď se zadumala. Hleděla na kapku rosy, ve které se třpytila duha.

Vtom se natáhla zlatá ruka a setřela ji. Víla se před slunečním žářem přikrčila.

„Neboj se,“ řeklo sluníčko. „Běž uspat svoje bledule a pak půjdeš se mnou.“

„A proč?“ podivila se Bledulka.

Sluníčko se zasmálo. „Budeš chodit do školy. Jsi zvědavá. Potřebuješ vzdělání.“

„K čemu mi bude?“

„Staneš se luční vílou a postaráš se o všechny květiny kolem sebe.“

„Vážně? To se mi bude líbit,“ vesele se zatočila Bledulka. Díky její radosti se na sukýnce rozzářily žluté tečky jako drobná

sluníčka.

Ilka Pacovská © 23. 7. 2021

